Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Rîșcani) (jud.Viorica Dodon)
Dosarul nr.3r-505/22
2-22104790-02-3r-05102022

D E C I Z I E

23 octombrie 2023 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Veronica Negru
Judecători Ina Dutca și Ecaterina Palanciuc

examinând, fără citarea părților, recursul declarat de către ***** și lui ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022, prin care s-a respins cererea formulată de către ***** și lui ***** privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de suspendarea activității avocatului *****, licența nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă a acțiunii în cauza de contencios administrativ la acțiunea intentată de către ***** și ***** împotriva Uniunii Avocaților, terț ***** privind anularea actului administrativ individual defavorabil,

c o n s t a t ă :

În data de 20 iulie 2022, ***** și ***** au depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Uniunii Avocaților, terț ***** privind anularea actului administrativ individual defavorabil.

Concomitent cu acțiunea în contencios administrativ, ***** și ***** au solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii sub formă de suspendarea activității avocatului *****, licența nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă a prezentei cereri.

În argumentarea cererii de suspendare reclamanții invocat că, la solicitarea reclamantului instanța sesizată cu cerere de chemare în judecată cu privire la contestarea unui act administrativ este în drept să suspende, total sau parțial, actul administrativ sau să ia alte măsuri de asigurare a acțiunii prevăzute la art.175 Cod procedură civilă.

Reieșind din prevederile art. 175 alin.(2) Cod procedură civilă instanța poate aplica măsuri de asigurare a acțiunii, car nu sunt prevăzute în mod expres de prevederile Codului de procedură civilă sau altor acte normative, dar corespund scopurilor asigurării acțiunii.

Menționează, că în aceste circumstanțe se impune aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de suspendarea activității avocatului *****, licențe nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă a prezentei cauze, or, persistă pericol de comiterea de către aceasta din urmă a faptelor ilegale, care prejudiciază

imaginea profesiei de avocat şi a sistemului jurisdicțional în ansamblu, precum şi prejudiciază dreptul justițiabilului ***** la un proces echitabil, iar Uniunea Avocaților omite să reacționeze la aceste încălcări, refuzând în aşa mod apărarea drepturilor reclamantelor.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022, s-a respins cererea formulată de către ***** și lui ***** privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de suspendarea activității avocatului *****, licența nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă a acțiunii.

În data de 24 august 2022, SR.L. „Guzun V.E." și ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022, au declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii cu pronunțarea unei noi decizii privind admiterea cererii cu privire la suspendarea activității avocatului *****, licența nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă a acțiunii.

Întru susținerea recursului SR.L. „Guzun V.E." şi lui *****, a relatat argumentele redate mai sus întru susținerea acțiunii și cererii. Suplimentar comunicând că, nu este de acord cu încheierea instanței de fond, și că o consideră neîntemeiată, emisă cu încălcarea normelor de drept material și procesual.

În această ordine de idei, motivul invocat în art. 172 alin. (2) lit. a) al Codului administrativ, şi-a găsit în totalmente argumentare, şi anume că, existența unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, din ce motiv cererea privind suspendarea decizie administrative individuale, urmează a fi admisă integral.

Intimatul, Uniunii Avocaților din Republica Moldova, fiind notificat despre recursul declarat de către .R.L. „Guzun V.E." și lui ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022, prin referința depusă în data de 28 octombrie 2022, a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea în vigoare a actului judecătoresc. Invocând că, aplicarea unei măsuri asiguratorii în cauză de contencios administrativ asupra unor restricții şi limitări cu referire exclusiv la o persoană terță- este una ilegală, neîntemeiată, chiar abuzivă din partea recurenților/reclamanți, excede limita intervenției asupra drepturilor şi intereselor unei terțe persoane în proces, nu urmărește scopul unei măsuri asiguratorii veritabile şi conform standardelor europene.

Drept urmare consideră că, măsurile de asigurare prevăzute la norma art. 175 CPC pot fi aplicate doar în privința pârâtului, iar la caz reclamanții solicită o măsură asiguratorie care excede pista legală, or cerința reclamanților se rezumă nu la actul administrativ contestat prin acțiunea acestora, ci la exercitarea activității profesionale de avocat a terței persoane, adică aduce atingere inevitabilă activității terței persoane. Astfel, conchide intimatul că reclamanții au adresat o cerință de aplicarea măsurii asiguratorii față de o terță persoană, care nu este responsabilă de emiterea actului administrativ

contestat, ci este o persoană a căror interese pot fi prejudiciate în cazul emiterii Hotărârii judecătorești în litigiu respectiv, din care motive a şi fost atrasă în proces în calitate de terță persoană. în același timp, reclamanții nu au demonstrat în mod cert că neaplicarea măsurii asiguratorii solicitate ar face imposibilă executarea pe viitor a eventualei hotărâri de judecată, nu au demonstrat că scopul aplicării măsurii asiguratorii solicitate corespunde prevederilor legale.

Drept urmare consideră că, prima instanță corect a concluzionat că art. 13 (1) din Legea cu privire la avocatură, stabilesc expres cazurile când activitatea de avocat se suspendă, având în vedere că actul administrativ contestat emis de unicul organ deontologic în avocatură nu prevede sancționarea disciplinară a avocatului ***** prin retragerea licenței de exercitarea profesiei de avocat, nu prevede suspendarea licenței de exercitarea profesiei de avocat, nu există vreo hotărâre judecătorească care să instituie interdicție avocatului Doga Cristina de-a exercita activitatea profesională – este absolut ilegală şi nejustificată cerința Reclamanților de-a aplica o astfel de „măsură„ asiguratorie față de o terță persoană prin care să-i fie aplicată interdicția de-a activa profesional. Or, activitatea profesională de avocat este exercitată în baza licenței de exercitarea profesiei de avocat (eliberarea, suspendarea, ridicarea, etc a căreia se face în strictă conformitate cu normele imperative în vigoare) şi orice intervenție în această licență şi activitate profesională - urmează a fi fondată legal, având în vedere că prejudiciile potențiale de aplicarea unei astfel de „măsuri asiguratorii„ ar vicia esențial dreptul de proprietate, dreptul la muncă şi activitate profesională a Terței persoane, dreptul la apărare a clienților şi beneficiarilor actuali şi viitori potențiali ai asistenței juridice profesionale exercitate de către avocatul ***** în baza Licenței de exercitarea profesiei de avocat - terța persoană în acest Litigiu.

Reține că, recurenta neîntemeiat în conținutul recursului a indicat că terța persoană ***** a comis faptă ilegală, a săvârșit faptă prejudiciabilă- or acest fapt nu a fost stabilit corespunzător nici de un organ de drept, nici de către autoritatea pîrîtă, iar recurentul nu a prezentat vre-un certificat în forma stabilită/hotărâre definitivă care ar demonstra contrariul. Anumite fapte urmează a fi probate doar prin anumită formă, în rest- se încalcă principiul prezumției nevinovăției al persoanei.

Menționează, prima instanță corect a reținut că reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării actului administrativ, iar motivele indicate în art. 172 alin. (2) CA, care ar justifica suspendarea executării actului administrativ contestat, nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum şi ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente şi pertinente.

Terțul, *****, fiind notificat despre recursul declarat de către .R.L. „Guzun V.E.” și ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022, prin referința depusă în data de 21 octombrie 2023, a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea în vigoare a actului judecătoresc. Invocând că, în contextul acțiunii înaintate recurenții încearcă să atragă instanța într-o schemă dubioasă şi ilegală de substituire a unicei autorități abilitate cu constatatoarea abaterilor disciplinare Comisia

pentru etică şi disciplină cu instanța de judecată, care nu este îndreptățită de a constata abaterile disciplinare ale avocaților şi pretinsa „încălcare a drepturilor esențiale ale recurenților”, competentă ce nu aparține instanței de judecată, deoarece cerința respectivă nu se încadrează în noțiunea de acțiune în constatare instituită de art. 206 Cod administrativ, potrivit căreia acțiunea în constatare se limitează doar la „constatarea existenței sau inexistenței unui raport juridic ori nulității unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ” şi nu asupra unor pretinse „abateri disciplinare”, atribuția de constatare a căreia a fost oferită de legiuitor doar Comisiei pentru etică şi disciplină, motiv pentru care şi cerința de obligare a UAM să retragă licența este ilicită.

Drept urmare consideră că, sunt eronate argumentele recurenților referitoare la aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 175 CPC sau a Legii abrogate a contenciosului administrativ, prin prisma hotărârilor Plenului CSJ, precum şi a cerințelor sale privind constatarea abaterilor disciplinare, pretenție înaintată exclusiv în vederea justificării cererii vădit ilegale de suspendare a activității avocatului, deşi pretenția dată nu ține, potrivit Legii, de competența instanței judecătorești. Totodată sunt nefondate obiecțiile recurenților cu trimitere la dispozițiile art. 214 Cod administrativ, ce reglementează Suspendarea executării actului administrativ individual contestat, ce nu oferă, însă, posibilitatea reclamanților de a pretinde suspendarea activității terțului, posibilitate ce nu se regăsește nici la art. 174 CPC.

La fel, apreciază ca fiind vădit nefondate trimiterile recurenților la încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 24 iulie 2023, deoarece, primar, încheierea dată este contestată cu recurs şi nu are caracter irevocabil, secund, încheierea dată nu confirmă vinovăția persoanei, inclusiv prin prisma prezumției nevinovăției, instituite de art. 21 al Constituției Republicii Moldova, în calitate de probe obținute în cadrul procedurilor penale fiind admisibile doar sentințele irevocabile de condamnare, lipsă în speță, şi terțio, această încheiere nu înlătură în nici un mod inadvertențele admise de recurenți, specificate supra.

În continuarea tentativei recurentului de discreditare, fără un suport probatoriu suficient, acesta invocă hotărâri judecătorești care nu au nici o legătură nici cu obiectul cauzei, nici cu recursul declarat. Or, existența unei decizii de sancționare nu constituie temei de suspendare a activității de avocat, iar prin prisma principiului contradictorialității s-ar putea invoca că Guzun Valeriu tot a fost recunoscut vinovat prin hotărâre judecătorească irevocabilă în comiterea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, cu aplicarea sancțiunii contravenționale pentru deminarea samavolnică a porții dintr-un gard străin şi astupării cu piatră a locului în care se afla poarta, fără ca oricare din aceste decizii să fie determinante pentru soluționarea cauzei.

În același context, recurenții încearcă să genereze o dramă cu trimitea la hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Central din 19 noiembrie 2018, însă omite să menționeze că prin decizia irevocabilă a Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, prin care s-a casat hotărârea invocată de recurent şi s-a respins acțiunea, s-a constatat suficient de explicit că nici un fel de fals nu a fost comis de către terț, deşi recurentul formulează trimiterea la hotărârea judecătorească respectivă insinuând contrariul.

La fel, nici trimiterile elucubrante ale recurentului la articolul din mass- media

prezentat nu au, inclusiv în contextul în care au fost formulate, nici o relevanță în condițiile în care chiar din textul acestuia reiese că terţul îşi exercita atribuțiile în calitate de avocat, iar armele retrase de Poliție erau deținute de o companie de pază, cu care terţul nu are nici o legătură, astfel încât se confirmă odată în plus că trimiterile recurentului la datele susmenționate nu au decât scopul compromiterii terțului, fără a avea vreo valoare juridică pentru prezenta cauză şi nejustificând în nici un mod recursul declarat.

Subsecvent, invocă terțul că în speță nu se întrunesc nici temeiurile legale instituite de Codul administrativ şi nici de Codul de procedură civilă pentru aplicarea unei măsuri asiguratorii de suspendare a activității terțului în baza acțiunii înaintate de recurenți, motiv pentru care prima instanță just a respins cererea respectivă a recurenților, recursul declarat neconținând nici un motiv ce ar combate legalitatea încheierii primei instanțe.

Analizând argumentele invocate de participanții la proces, normele procesuale și starea de fapt constatată în privința recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, conchide că, recursul este admisibil, dar neîntemeiat, motiv din care urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art.243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța respinge recursul.

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) a fost emisă în data de 27 iulie 2022, fiind recepționată în data de 15 august 2022, iar cererea de recurs a fost depusă în data de 24 august 2022, ceia ce denotă că, recurentul a depus cererea de recurs în termenul prevăzut la art.242 Cod administrativ.

Conform art.241 alin.(3) Cod administrativ, pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătorești se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Conform art.231 alin.(2) Cod administrativ, pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

Art. 194 alin.(1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Conform art.219 alin.(1)-(4) Cod administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

Instanța de judecată poate avea o discuție juridică cu participanții la proces sau poate da în scris indicații cu privire la situația de drept a cauzei examinate.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate de participanți la proces și a materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, conchide că, judecătorul, examinând cererea privind suspendarea executării actelor administrative, a studiat argumentele reclamantului referitoare la necesitatea admiterii acesteia și corect a respins-o.

În acest context, instanța de recurs constată din actele cauzei următoarea stare de fapt.

În data de 20 iulie 2022, ***** și ***** au depus acțiunea în procedura contenciosului administrativ împotriva Uniunii Avocaților, terț ***** privind anularea actului administrativ.

Concomitent cu acțiunea în contencios administrativ, ***** și ***** au solicitat aplicarea măsurii de asigurare a acţiunii sub formă de suspendarea activității avocatului *****, licența nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă a prezentei cereri, care prin încheierea supusă recursului a fost respinsă.

Analizând încheierea supusă recursului, completul specializat constată că, judecătorul primei instanțe, examinând cererea privind suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil a studiat argumentele reclamantului referitoare la necesitatea aplicării acesteia, și corect a respins-o.

Conform art. 214 alin. (1) și alin. (2) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publica învestită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art.172 alin.(3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art.172 alin.(2).

Art.172 al.(2) Cod administrativ, motivele suspendării sânt:

- existenta unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

- existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Reieșind din prevederile normelor legale pre-citate raportate la motivele suspendării actului administrativ contestat, Completul judiciar atestă că prima instanță just a concluzionat că, reclamantul formulând prezenta cerere de suspendare a actelor contestate, nu au îndeplinit condițiile impuse prin normele legale aplicabile speței de suspendare a actului administrativ individual defavorabil și nu au invocat argumente clare și bine determinate ce ar putea fi reținute ca fiind argumente care justifică întrunirea condițiilor de suspendare a actelor contestate.

Din conținutul acțiunii și justificarea cererii privind suspendarea executării actului administrativ, se poate constata cu certitudine că reclamantul nu a justificat cererea privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de suspendarea activității avocatului *****, licența nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă a acțiunii. Or, simplul fapt al transcrierii articolelor din Codul administrativ nu suplinește lipsa unei argumentări logico-juridice ale pretențiilor formulate.

Drept urmare, în cazul existenței unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actelor defavorabile, Completul judiciar, reține că prin noțiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înțeleg acele circumstanțe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond și se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare. Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acțiunii în contestare

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalității, opusul ilegalității fiind legalitatea procedurală (formală) și legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar și temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanța nu poate aprecia discreționar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumției de legalitate, fără a analiza pe fond conținutul actului administrativ.

În cazul pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil, astfel pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol Completul judiciar, remarcă că, prejudiciu ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar, reține la caz argumentul instanței de fond precum că, reclamantul nu a invocat motive plauzibile în vederea suspendării activității avocatului *****.

În asemenea circumstanțe, prima instanță justificat a conchis că reclamantul, formulând prezenta cerere de suspendare, nu au invocat motive plauzibile în vederea dispunerii suspendării activității avocatului *****, iar motivele indicate în art.172 alin.(2) Cod administrativ, care ar justifica suspendarea executării actelor administrative contestate nu sunt îndeplinite, întrucât paguba iminentă, precum și ilegalitatea actului administrativ nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată, prin probe concludente și pertinente.

La acest capitol, Completul judiciar reiterează că, examinând cererea de suspendare a executării actelor administrative, instanța de judecată urmează, în fiecare caz concret, să verifice existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

Cu referire la argumentul recurentului cu privire la existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, Completul judiciar, reține ca argumentul dat este neîntemeiat, or, ilegalitatea propriu zisă actului administrativ individual defavorabil, este o chestiune de fond și se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

Astfel, Completul judiciar menționează că, examinarea cererii de suspendare nu presupune prejudecarea fondului litigiului, instanța având numai posibilitatea de a efectua o cercetare sumară a apartenenței dreptului, deci motivele de prejudiciu ireparabil în sensul formulat și temeiurile de ilegalitate, în susținerea solicitării de suspendare a executării actului contestat, care presupun cercetarea în profunzime a fondului cauzei, nu se circumscriu condiției referitoare la existenta unui caz bine justificat, în acest sens, prin cererea de recurs declarată, recurentul nu a argumentat pretinsa ilegalitate a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022.

Prin urmare, instanța de recurs concluzionează că prima instanța a examinat cauza sub toate aspectele, stabilind cu certitudine raportul juridic litigios, circumstanțele de fapt, caracteristice raportului juridic litigios, legea materială ce guvernează raportul juridic, creând participanților la proces, condiții obiective și echitabile, pentru exercitarea drepturilor și obligațiunilor procedurale, fapt ce se încadrează în asigurarea părților dreptul la un proces echitabil, garantat și asigurat prin art.6 al Convenției Europene pentru apărarea a Drepturilor Omului.

În acest context, Completul judiciar, nu poate reține la caz argumentele recurentului, care interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar concluzia primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită. Or, simpla nemulțumire a părților de soluția adoptată de instanțele inferioare, nu poate constitui motiv de admiterea a cererii de recurs, dacă nu este invocat sau dacă din conținutul recursului nu se întrezărește vreunul din temeiurile de recurs expres prevăzute de lege, iar prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie

să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

Astfel, verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, completul specializat, atestă că, prima instanță întemeiat și justificat a respins cererea privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de suspendarea activității avocatului *****, licența nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă a acțiunii, evidențiind că, suspendarea executării actelor administrative contestate este o măsură cu caracter excepțional, prevăzută de lege, care poate fi admisă numai dacă sunt întrunite, una dintre condițiile prevăzute de lege: prezența suspiciunilor rezonabile în privința legalității actului administrativ contestat și existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

În consecințe, instanța de recurs conchide că prima instanță întemeiat și justificat a respins cererea privind suspendarea activității avocatului *****.

Având în vedere cele expuse mai sus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către ***** și ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022, prin care s-a respins cererea formulată de către ***** și ***** privind aplicarea măsurii de asigurare a acțiunii sub formă de suspendarea activității avocatului *****, licența nr. 3110 din 08 februarie 2017 până la examinarea definitivă şi irevocabilă, cu menținerea încheierii contestate, care este una legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art.243 (1) lit. b) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ, -

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către către ***** și ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 27 iulie 2022

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul Veronica Negru

Judecătorii Ina Dutca

Ecaterina Palanciuc